

Arrest

nr. 265 602 van 16 december 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn en die handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X en X, op 6 oktober 2021 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 3 augustus 2021 waarbij een aanvraag om, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 november 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 december 2021.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. RAUX, die loco advocaat D. MATRAY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienden, bij aangetekend schrijven van 12 juli 2021, een aanvraag in om met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 3 augustus 2021 de beslissing waarbij verzoekers' aanvraag om tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing, die verzoekers op 6 september 2021 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 12.07.2021 bij onze diensten werd ingediend door :

*[G.A.] [...]
+ partner: [K.T.] [...]
+ minderjarige kinderen:
-[G.D.] [...]
-[G.I.] [...]
-[G.D.] [...]
Nationaliteit: Georgië
[...]*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter §3 – 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift d.d. 14.04.2021 toont geen enkele uitspraak omtrent de noodzakelijk geachte medische behandeling. Bovendien werd in de initiële aanvraag d.d. 12.07.2021 geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS d.d. 30.06.2011). Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te hunnen laste te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van de formele en de materiële motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de zorgvuldigheidsverplichting, van het redelijkheidsbeginsel en van het proportionaliteitsbeginsel.

Hun betoog luidt als volgt:

“4.1.2.

Overeenkomstig het artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

De artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 bepalen dat de bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd en dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn.

Op de Dienst Vreemdelingenzaken rust tevens de plicht om alle elementen van het dossier in rekening te brengen.

Zoals hieronder uiteengezet zal worden is dit in casu niet gebeurd.

4.2. MOTIEVEN

4.2.1. Aangaande het medische attest dat niet zou beantwoorden aan de voorwaarden voorzien in art 9ter §1, vierde lid

Verweerster stelt het volgende:

"Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 14.04.2021 toont geen enkele uitspraak omtrent de noodzakelijk geachte medische behandeling."

Dat de verzoekende partijen hier niet akkoord mee kunnen gaan.

Er kan wel degelijk gesproken worden over een noodzakelijk geachte medisch behandeling. De adviseur generaal gaat er vanuit dat hier uitsluitend gaat over een ontwikkelingsstoornis waarvoor geen noodzakelijk (medische) behandeling voor vereist is. Echter heeft verzoeker een autisme spectrum stoornis en een verstandelijke beperking, die er voor zorgen dat verzoeker de nodige medische en sociale ondersteuning nodig heeft in het bijzonder onderwijs om menswaardig leven te kunnen leiden.

Het medische getuigschrift stelt het volgende:

"B. Diagnose:

- 1) Autism spectrum stoornis; Kinderneurologe ZNA dr [d.] Antwerpen : verklaring 12.09.2019
- 2) Matige tot licht verstandelijke beperking
 - Zwakke verbale en nog verbale communicatie
 - Zwakke score op zelfverzorging en ambulantie
 - Zwakke score op de performale schaal en school redeneervermogen

C. Actuele behandeling en datum van opstarten van de aandoeningen vermeld onder rubriek B:

1) Medicamenteuze behandeling / medisch materiaal
Geen medicatie en geen medisch materiaal

2) Interventie / Hospitalisatie (Frequentie? Datum van laatste opname?)

Type 2 bijzonder onderwijs (autismeklas)

3) Voorziene duur van de noodzakelijke behandeling

Zeer langdurige begeleiding

schoolse periode -> later eventueel werkbegeleiding als volwassene.

D. Wat zouden de gevolgen en mogelijke complicaties zijn indien de behandeling wordt stopgezet ?

Indien geen ondersteuning type 2 bijzonder onderwijs, logopedie, zal zijn spraak/taalontwikkeling en communicatie niet verbeterd worden. De leersituatie dient aangepast te zijn aan zijn ASS en

verstandelijke beperking. Zoniet, zal gedrag/vaardigheden /zelfredzaamheid niet evolueren in negatieve zin.

E. Evolutie van de aandoeningen waarvan sprake onder rubriek B:

Zie D -> [I.] heeft nood aan de juiste onderwijs en opvoedingsmogelijkheden, zodat zijn beperkingen gunstig evolueren. Indien spraak/taalontwikkeling niet wordt gestimuleerd -> sociaal isolement, mentale achterstand.

F. Indien van toepassing : zijn er specifieke noden in verband met de medische opvolging? Is mantelzorg medisch vereist?

Opvolging CLB, kinderneurologie, logopedie, mantelzorg (ouders)"

Hieruit blijkt dat langdurige begeleidingen vanuit school (Bijzonder onderwijs), het CLB, de logopedist, de Kinderneuroloog noodzakelijk zijn zodat hij m.b.t. zijn beperkingen en autisme spectrumstoornis kan worden opgevolgd. Anders is er de vrees dat hij in sociaal isolement verzeild geraakt en zo nog meer mentale achterstand oploopt wat uiteindelijk kan leiden tot een mensonwaardige omstandigheid.

Zo is ook logopedisch opvolging nodig daar anders zijn spraak en taalontwikkeling niet verbeterd zal worden.

Hoewel autisme niet te genezen is, is de behandeling wel noodzakelijk en staat deze voornamelijk in het teken van het leren omgaan met problemen die samenhangen met de diagnose autisme.

Dat verweerster dit niet ziet als een noodzakelijke (medische) behandeling is dan ook niet redelijk te noemen.

Verweerster schendt aldus het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel door te stellen dat het standaard medisch attest geen noodzakelijk geachte medische behandeling omvat. Het medisch attest vermeldt immers duidelijk dat er een langdurige begeleiding en behandeling nodig is door de school, het CLB, de logopedist en kinderneuroloog.

Dit door middel van schoollopen in type 2 (Bijzonder onderwijs), op maat gemaakte ondersteuning vanuit CLB, via de logopedist en zorgleerkrachten die zijn beperkingen kunnen begrenzen en hem in staat stellen een menswaardig leven te leiden.

De ontvankelijkheidsvoorwaarden van artikel 9ter §1, 4de lid zijn thans weldegelijk vervuld.

De medische regularisatieaanvraag 9ter Vw dient aldus ontvankelijk worden verklaard, alsook gegrond, gelet op de medische problematiek van de minderjarige verzoeker [G.I.].

4.2.2. Aangaande de ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid Vw.

De huidige medische situatie van de verzoeker houdt een reëel risico in voor het leven of de fysieke integriteit, of houdt een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in, wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst.

Uit bovenvermelde medische attesten en verklaringen komt voort dat de minderjarige verzoeker intensieve en individuele begeleiding nodig heeft om zijn ernstige ontwikkelingsachterstand niet te laten verergeren en deze te proberen op te halen.

DVZ moet bij het nemen van haar beslissing rekening houden met alle medische attesten en alle elementen in het dossier.

De combinatie van zijn ontwikkelingsstoornis /autismespectrumstoornis en verstandelijke beperking kan er wel degelijk voor zorgen dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst in een situatie terecht komt die een risico inhoudt op een onmenselijk of vernederende behandeling.

Uit de internationale rapporten en nationale bronnen blijkt duidelijk dat de vereiste opvolging en behandeling in Georgië niet beschikbaar is.

Verzoeker zal aldus niet de begeleiding kunnen genieten die nodig is om zijn ontwikkelingsachterstand te behelpen en zo de kans op een menswaardig bestaan te vergroten.

De motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel zijn dan ook geschonden.

Volledigheidshalve wordt de argumentatie m.b.t. de beschikbaarheid en toegankelijkheid hieronder nogmaals aangehaald.

4.2.3. Aangaande de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de vereiste behandeling en medicatie

- 4.2.3.1.

De verzoekende partij heeft nood aan de geschikte medische opvolging en medicatie, zoals eerder werd aangegeven in het medische attest.

a) Wat betreft de beschikbaarheid van de medicamenteuze behandeling - medisch materiaal

Er is een gebrek aan kwalitatief materiaal in de primaire gezondheidsinstellingen wat betreft de behandeling van autisme en dat is zonder twijfel verontrustend.

Hoewel de laatste decennia vele initiatieven zoals onder andere het project van Humanitarian Aid And Development Cooperation Caritas Czech Republic, die zich focust op een grotere gewaarwording van de stoornis, (zie het stuk 5 verzoekschrift 9ter) en het streven naar een scholing op maat van kinderen met een handicap (zie het stuk 7 verzoekschrift 9ter), moet worden vastgesteld dat er nog steeds grote 'flaws' bestaan inzake de behandeling en de voorziening in behandeling van kinderen met autisme.

Vooreerst is de awareness onvoldoende waardoor onvoldoende wordt ingezet op de nodige zorgen en de creatie van noodzakelijke medisch materiaal. Daaronder vallen bijvoorbeeld speciaal geschoolde leerkrachten die met dergelijke kinderen om kunnen en weten hoe ze hun vaardigheden kunnen optimaliseren. Door een gebrek aan geschoolde leerkrachten en begeleiders kan aldus worden gesteld dat hierdoor conflicten rijzen en de rechten van de personen met een handicap worden geschonden. (zie het stuk 7 verzoekschrift 9ter, pg 117)

Het is van groot belang dat de kinderen met autisme zoveel mogelijk bij te staan en te begeleiden. Zo werd vastgesteld in onderzoek van Dessemonet, Bless & Morin dat kinderen die helemaal worden betrokken [...] in school en gepaste begeleiding krijgen door een geschoolde persoon en bovendien door kinderen zonder handicap worden omringd, veel vaardigheden verkrijgen. (zie het stuk 7 verzoekschrift 9ter, pg 117)

Het is aldus duidelijk dat een gepaste scholing met een gepaste onderwijzer van noodzakelijk belang is voor de behandeling en de toekomst van de persoon met de handicap. Gewone scholen kunnen een plaats zijn waar de kinderen met autisme een gepaste begeleiding krijgen, ALS hun omgeving kennis hebben van de stoornis en de specifieke noden. Enkel op deze manier kan een aangepast en specifieke behandeling worden geboden.

Concluderend valt het dus op dat Georgië een effort heeft gedaan om een aangepaste scholing en aldus behandeling te voorzien van personen met een handicap en meer bepaald, autisme. Deze inspanning blijkt echter onvoldoende te zijn.

Zowel de medische zorgen als de scholing in hoofde van de kinderen met autisme is onvoldoende aanwezig. De zorgen die anderzijds wel aanwezig zijn, blijken onvoldoende toegepast en toegankelijk.

Zo verklaart UNICEF bijvoorbeeld het volgende:

Despite significant achievements in recent years, the Georgian education system continues to face many challenges. Georgia's expenditure on education is lower than that of other countries with the same GDP per capita. The low quality of education is a major challenge for children of Georgia. Georgian students underperform in International Student Assessments.

En verder:

"The quality of education is especially undermined by the low qualification of teachers and the ineffective system of teacher deployment and management."

Er worden in het Georgisch medisch landschap aldus enkele problemen vastgesteld: er is een nood aan een grotere bewustmaking en het vestigen van aandacht op de ziekte en de klinische kenmerken. Het is van groot belang personen met autisme regelmatig te screenen en te onderzoeken. Zeker in het kader van depressie en suïcidale gedachten, naast het autisme. Omwille van de gebrekkige screenings, worden dan ook geen rekening gehouden met de comorbiditeit en worden vervolgens de nodige behandelingen en medicatie niet voorzien. Dit houdt in dat de nodige medicatie niet- of te weinig beschikbaar is in het land van herkomst.

Concluderend moet worden gesteld dat autisme en de nodige behandeling vrij onbekend zijn in Georgië. Heel vaak worden niet de juiste of onvolledige diagnoses gesteld. Gedragstherapie is een grote en belangrijke therapie om de stoornis te behandelen en onder controle te houden, echter is er geen echt medicijn voorhanden.

Hoewel in Georgië bijvoorbeeld wordt gesteld dat stamceltransplantaties een goede en 100% legale behandeling is om autisme te behandelen, rijzen er toch vragen. Deze behandeling staat nog niet op punt en is nog in de actieve onderzoeksfase.

Daarenboven wordt dergelijke behandeling slechts gegeven in het ziekenhuis in Tbilisi. Dit houdt in dat er niet veel van dergelijke behandelingen beschikbaar zijn, naast het feit dat de behandeling vrij onzeker is en allerminst bewezen is effectief te zijn. (zie het stuk 8 verzoekschrift 9ter)

b) Wat betreft de toegankelijkheid van de vereiste behandelingen en medicatie

De medische gezondheidsvoorzieningen in Georgië zijn beperkt. De specialistische zorg die wel aanwezig is in Georgië wordt niet steeds gedekt door de zorg- en ziekteverzekering waardoor bepaalde behandelingen een hoog kostenplaatje kunnen krijgen.

Daarenboven moet worden aangestipt dat de verzoeker geen nood heeft aan specifieke medicatie, daar autisme niet kan worden genezen, noch kan worden behandeld met medicijnen. Wat echter wel werkt, is gedragstherapie en intensieve opvolging. De stamcelbehandeling is daarnaast nog te weinig bewezen en beperkt aangeboden.

Zo schrijft de arts ook voor dat de jonge verzoeker nood heeft aan type 2 van bijzonder onderwijs. In het bijzondere onderwijs zal gefocust worden op bepaalde vaardigheden en ontwikkelingen. Hierdoor zal hij in de toekomst zoveel mogelijk kansen kunnen realiseren in zijn leven.

De ziekte is echter iets waar hij en zijn gezin voor de rest van hun leven mee zullen moeten omgaan en moeten behandelen. Hij zal dan ook steeds behandeling en begeleiding nodig hebben om nieuwe obstakels en gebeurtenissen het hoofd te kunnen bieden.

De vereiste instellingen en gespecialiseerde scholen in hoofde van personen met autisme in Georgië zijn immers niet of weinig aanwezig in het land.

- Aantal gespecialiseerde scholen

Ten eerste zijn er heel weinig gespecialiseerde scholen in Georgië die de gepaste en constante begeleiding kunnen bieden aan de kinderen met autisme. Daarenboven zijn gewone scholen onvoldoende aangepast om een 'inclusive education' te kunnen bieden.

De gedragstherapie in de vorm van een aangepaste scholing is aldus onvoldoende uitgewerkt in Georgië.

Daarnaast zou het onverantwoord zijn de jonge verzoeker daarheen te sturen, zeker nu hij te midden van zijn opvoeding en leerproces zit. Hem naar een land sturen die onvoldoende behandeling kan bieden, zou ervoor zorgen dat hij een nog grotere achterstand zou ontwikkelen, waardoor hij voor de rest van zijn leven zou moeten leven met minder ontwikkelde vaardigheden, dan mogelijk zou zijn

geweest. Deze gedachte is onaanvaardbaar en onderwerpt de jonge verzoeker, zo ook zijn familie aan vernederende behandelingen.

(zie het stuk 17 verzoekschrift, pg 112)

- *Kostprijs - betaalbaarheid van gespecialiseerde hulp*

Daarenboven hebben de speciale en extra behandelingen een hoog prijskaartje.

Georgië poogt in de public schools een bepaald aantal behandelingen te voorzien; dit verloopt echter niet zonder slag of stoot en is aldus nog niet gerealiseerd.

Hierdoor kunnen de kinderen niet rekenen op voldoende aangepaste en gespecialiseerde behandelingen en begeleiding.

Ouders kunnen om dit op te vangen wel extra leerkrachten en begeleiders inschakelen, maar deze brengen ook een grote kost met zich mee. Bovendien zijn deze begeleiders vaak onvoldoende en moeten de ouders ook zeer intensief optreden. Dit legt een grote druk op zowel de jonge verzoeker, maar nog meer op de ouders, (zie het stuk 7 verzoekschrift 9ter)

Naast het zoeken van de juiste en aangepaste behandeling zullen de verzoekers ook moeten voorzien in een levensonderhoud en zullen ze moeten werken.

Dit naast de fulltime zorg van hun kind die onvoldoende behandeling krijgt in het land van herkomst en niets op zelfstandige basis kan realiseren.

Een aangepaste scholing voor een kind met autisme is net zoals chemotherapie voor een persoon met kanker: het is van noodzakelijk belang!

Wanneer men echter deze noodzakelijke behandeling niet zou krijgen, zal de ziekte niet onder controle komen en zullen vaardigheden niet worden gerealiseerd. Deze gedachte zou naast de druk op de schouders van de ouders nog een extra mentale klap veroorzaken in hoofde van de ouders, waardoor ook zij zullen worden gedwongen in menonwaardige en vernederende omstandigheden te leven.

Er moet ten slotte nogmaals worden aangekaart dat het gezin bestaat uit 3 kinderen.

1 van de kinderen heeft een zware handicap waardoor de verzoekers veel tijd en energie moeten steken hem een zo menswaardig mogelijk leven te bieden. In Georgië zal dit voor hen nog moeilijker zijn, waardoor ook de andere kinderen dreigen verwaarloosd te worden.

Een beslissing tot weigering van dit verzoek 9ter en de terugleiding naar het land van herkomst, zouden de verzoekers en hun 3 kinderen allemaal in een onacceptabele positie brengen.

4.3. BESLUIT

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft bij het nemen van de bestreden beslissing artikel 9ter Vw geschonden daar zij stelt dat er geen noodzakelijk behandeling is vermeldt in het standaard medisch getuigschrift.

Dat verzoeker weldegelijk een noodzakelijke (medisch) en langdurige behandeling dient te verkrijgen door het bijzonder onderwijs (type 2), logopedie en andere begeleiding in kader van zijn autisme-spectrumstoornis en verstandelijke beperking.

Deze vereiste behandeling en ondersteuning is in het land van herkomst niet beschikbaar en toegankelijk.”

3.2.1. De Raad merkt op dat artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen moeten worden omkleed en dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip “afdoende”, zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing duidelijk het determinerende motief op basis waarvan deze beslissing werd genomen is vermeld. Er wordt, met verwijzing naar artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet immers geduid dat de ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen onontvankelijk is omdat in het neergelegde standaard medisch getuigschrift de noodzakelijk geachte medische behandeling niet wordt vermeld. Deze motivering is pertinent en draagkrachtig. Ze laat verzoekers toe om hun rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden.

Verzoekers tonen door uiteen te zetten dat zij niet akkoord gaan met de motivering van de bestreden beslissing – wat dus impliceert dat deze beslissing wel degelijk is gemotiveerd en dat zij het aangevoerde motief hebben begrepen – geen schending aan van de formele motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991.

3.2.2. De door verzoekers aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van het proportionaliteitsbeginsel dient in casu te worden onderzocht in het raam van de toepassing van artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet. In deze wetsbepaling is voorzien dat een aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen onontvankelijk dient te worden verklaard indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid van hetzelfde wetsartikel. Artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de aanvrager een standaard medisch getuigschrift overmaakt zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en dat dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan het indienen van de aanvraag, de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling vermeldt.

In casu heeft verweerder, zoals reeds gesteld, gemotiveerd dat het door verzoekers aangebrachte standaard medisch getuigschrift van 14 april 2021 “geen enkele uitspraak omtrent de noodzakelijk geachte medische behandeling” bevat.

De Raad stelt vast dat in het standaard medisch getuigschrift van 14 april 2021 onder de rubriek “C/ Actuele behandeling en datum van opstarten van de behandeling van de aandoeningen vermeld onder rubriek B” de door verzoekers geconsulteerde arts duidelijk heeft aangegeven dat I.G. “geen medicatie” en “geen medisch materiaal” behoeft. Deze arts heeft daarnaast geduid dat dit kind, bij wie een autismespectrumstoornis en een matige tot licht verstandelijke beperking werd vastgesteld, twee nachten was gehospitaliseerd met het oog op een diagnosestelling en dat “type 2 bijzonder onderwijs” aangewezen is. Verder heeft de geconsulteerde arts geduid dat een zeer langdurige begeleiding tijdens de schoolse periode en later eventueel een werkbegeleiding als volwassene nodig is. Gelet op het voorgaande kan niet worden geconcludeerd dat verweerder verkeerdelijk vaststelde dat in het aangebrachte medische getuigschrift geen noodzakelijk geachte medische behandeling wordt weergegeven. Er wordt, onder de rubriek C, namelijk enkel aangegeven dat I.G., gelet op de vastgestelde problemen, bijzonder onderwijs zal dienen te volgen en ook later als volwassene hulp zal behoeven met het oog op een tewerkstelling.

Verzoekers’ betoog dat uit het voorgelegde standaard medisch getuigschrift blijkt dat I.G. langdurige begeleidingen nodig heeft en dat de toestand van dit kind “opvolging” vereist door het CLB, een logopedist en een kinderneuroloog doet aan het voorgaande geen afbreuk. Door te verwijzen naar het feit dat in het standaard medisch getuigschrift melding wordt gemaakt van een begeleiding of opvolging tonen zij niet aan dat er in dit getuigschrift enige “behandeling”, in de zin van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, wordt vermeld.

Door in hun verzoekschrift te pogen om de in het standaard medisch getuigschrift weergegeven opvolgingsnood te herkwalficeren en voor te stellen als een behandeling tonen zij evenmin aan dat in dit standaard medisch getuigschrift zelf duidelijk enige “noodzakelijk geachte behandeling” is vermeld.

De door verzoekers verstrekte toelichting om aan te tonen dat de ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf als gegrond kan worden beschouwd is verder niet dienstig, nu niet is aangetoond dat verweerder enige onwettigheid beging door te besluiten dat deze aanvraag onontvankelijk is.

